

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Fenyvesi Emil meghalt*

Forrás:

Pesti Napló

Bp

(Hely)

1924. 3. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Fenyvesi Emil

Idő

"1924"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs.

szinyomda 1923

Fenyvesi Emil meghalt

(Saját tudósítónaktól.) A késő éjjeli órákban kapjuk a lesújtó hírt, hogy *Fenyvesi Emil*, a Víg-színház kiváló művésze ma este hosszú szenvedés után hatvanöt éves korában meghalt. Fenyvesi halála súlyos csapás a magyar színházművészetre, amelynek az utolsó három évtizedben egyik legkiválóbb harcosa volt. Az ő neve összeragzott a magyar színháztudás fejlődésével és összeragzott a magyar színházi kultúra emelkedésével. Az a színész volt, akinek fölkényes birtoka volt a mesterségbeli tudás minden eszköze s aki a mesterségbe bele tudta vinni egyéniségének nobilitását; jellemábrázoló ereje, mély átgondolással mindenkor nagy művész bensőből fakadó megnyilvánulásai voltak. Egyes szerepei felejtethetetlenül élnek a közönség emlékezetében. *Ocskay brüdere*, *Svevgalija*, a francia bohózatokban oly briliánsan megrajzolt figurái éltek és diadalmaszkodtak a színpadon. Elegáns alakja, finom izlése segítették művészetének érvényesülésében. Azok közül való volt, akik egy személyben apostolai és rab-szolgái a színpadnak, nem pályáznak olesó babórokra, hanem az a céljuk, hogy életet öntsenek az író megálmodott figurájába. És Fenyvesi Emil mindig benne élt a szerepében, minden mozdulatában, szavában, arckifejezésében a szerepét szolgálta és a darabot.

Vidéken kezdte pályáját, *Kolozsvárott*, *Kassán* játszott és 1895-ben szerződötték a *Nemzeti Színházhoz*. Itt a »Váljunk el» *Des Prunelles* és a »Dolovai nábob leánya» *Tarjána* szerepében aratott emlékezetes sikert, ami akkortájt már azért is nagy érdem volt, mert *Náday Ferenc* legragyogóbb szerepében ragadta magával a közönséget. 1896-ban gróf *Keglevich István* a *Víg-színházhoz* szerződtette, amelynek haláláig tagja volt. Alig volt a színháznak darabja, amelyben Fenyvesi ne játszott volna. Pompásan illeszkedett bele a színház remek gárdájába és egyik oszlopa volt a híres együttesnek. Drámában, vígjátékban, bohózatban, kosztümös darabban, szalondarabban egyaránt kiváló volt.

A nyáron a színháztól szabadságot kapott, mert igen előnyös ajánlattal egy berlini filmvállalat

hívta meg vendégszereplésre. Berlinben »A mayerlingi tragédia» című filmben *Ferenc József* alakját játszotta és betegsége innen datálódik. Kora reggeltől dolgozott a nehéz maszokban és a hatvanöt éves embert ez a szakadafian filmezés megviselte. Amikor őszkor hazajött, hogy résztvegyen *Szomorú Dezső* »Szabóky Zsigmond Ráfáel» című színházi próbáiban, már fáradt és ideges volt. Kötelességtudása, a színpad iránti szerelme azonban legyűrte a fáradtságot, a gyöngeséget és Fenyvesi a rendkívül nehéz szerepet megtanulta és a premieren el is játszotta. A nézőtérben senkisé sem sejtette, hogy a gyönyörű férfinak maszkírozott, dallás Szabóky Zsigmond Ráfáel már a halál csiráját hordozza magában: amikor levette a maszkot, a megtört, fáradt művész alig bírta magát hazáig vonszolni. Harminckilencfokos láza ágyba döntötte és Fenyvesi a szerepet többé nem játszhatta el. *Es azóta nem is látta a Víg-színház színpadát*. Az orvosok idegkimerülést, majd vesegyulladást, majd hátgerincelferdülést állapítottak meg, de pontos diagnózist nem tudtak adni. Osaládja néhány nap előtt a Bálint-klinikára szállíttatta, de Fenyvesinek itt nem volt maradása, mire visszavitték bimbócecai villájába, amelyet óvekkel cselölt a velencei Casa Doro mintájára építtetett.

Hegedűs Gyula, aki a napokban ment szabadságra, elutazása előtt felkereste a művészt és a színházban elmondta kollégáinak, hogy alig ismert rá Fenyvesi Emilre. Az arca egészen becsett, teste pedig csontig lesoványodott. Így szólt hozzá:

— Ne szólj odabent arról, hogy ilyen rossz bőrben vagyok.

Gyógyszert nem szedett, az orvosoknak nem engedelmeskedett, érezte, hogy ügyis minden hiába volna. Ma este kiszenvedett. Felesége és két fia siratja halálát, de vele együtt siratja az egész magyar művészettársadalom, amelynek egyik legkedveltebb tagja volt. Temetésé iránt végleges intézkedés még nem történt. Egyszerű, esendő temetést kívánt és így valószínűleg a németvölgyi temető halottasházából fogják utolsó útjára vinni.